

«El Dret pot ajudar en la campanya de la vacunació»

El diumenge 28 de març de 2021 va sortir publicada l'entrevista que el diari Segre va fer al professor César Cierco. Li van preguntar el seu parer sobre la voluntarietat i les campanyes de vacunació i, en concret, sobre la vacuna de la covid i les recents notícies sobre una suposada vacunació obligatòria a Galícia sota pena de sanció. Són preferibles altres sistemes per fomentar la vacunació, com la recomanació o els *nudges*. Alhora ha aclarit quin és el paper dels jutges quan se'ls demana que intervinguin en processos relacionats amb les vacunes: protegir el millor interès dels menors o persones amb discapacitat.

[Enllaç a l'entrevista:](#)

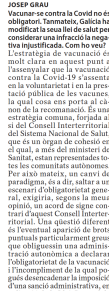
- [El dret pot ajudar en la campanya de la vacunació \[](#)

«El Dret pot ajudar en la campanya de la vacunació»

César Cierco

Aquest jurista explica que la majoria de països consideren que la vacuna anti-Covid és voluntària, però els jutges han de pronunciar-se de vegades amb menors o discapacitats pensant en la salut individual d'aquestes persones

Es pot utilitzar la llei organica de Mesures Especials del 1986 per imposar la vacunació forçada?
És molt important entendre que les fórmules que el Dret pot proporcionar a l'hora de dissenyar una política de vacunació són moltes i adonats que, en un gran nombre de casos, és, en abstracte, compatible amb les llibertats individuals quan aquesta vacunació busca una finalitat d'interès general que s'acosta a identificar-se amb la immunitat de grup, és a dir, amb aconseguir i mantenir una taxa de vacunació cap de bloquejar la transmissió epidèmica d'una malaltia. Però aquesta és només una opció entre moltes i no està exempta de complicacions, especialment a l'hora de dissenyar una reacció proporcional i efectiva davant de l'obligació, hi ha altres fórmules. Les més conegudes són la recomanació –que al seu torn pot articular-se de moltes maneres, incloent-hi el nudging– i l'ús de la coerció simbòlica.

En què consisteix?
En la formulació de la vacunació a la manera de requisit o pressupòsit que condicionarà l'acció i benefici que es pretén aconseguir a un lloc, gaudir d'un servei, exercir una activitat professional, viatjar, etcètera. El Dret ofereix múltiples alternatives. Escollir-ne una depèn després bàsicament de l'estratègia i, per tant, de molts factors. A més, no necessàriament s'ha d'utilitzar només una fórmula; poden combinar-se entre si, sempre que es mantingui l'harmonia del conjunt. En l'actual pandèmia, s'ha considerat estratègicament millor, en el que toca a una tendència general a tot el món, utilitzar el model recomanat. Aquest model pot reforçar-se mitjançant estímuls, com assenyalar-hi una política de vacunació obligatòria general, podria utilitzar-se la Llei organica de mesures especials del 1986 com a eina legal per fer-ho. No seria, per tant, un problema d'habilitació legal, però sí que caldrà ser conscients que aquesta llei és molt poc detallada i s'origina molts problemes a l'hora de concretar exactament el contingut i el funcionament d'aquesta obligatorietat.

«La justícia va autoritzar a Granada la vacunació de 35 nens per controlar un brot de xarampió»
Individual d'aquesta persona en concret. S'ha d'autoritzar judicialment la intervenció mèdica forçada per raons de salut pública per protegir el grup vulnerable. La vacunació forçada a causa de salut pública –per protegir els altres davant del risc de contagiar– apareix recordada en casos excepcionals, situacions en les quals hi ha una raó sanitària urgent o de necessitat que obliga a actuar amb les potestats incatives que té l'administració, i sempre sota la supervisió judicial. El cas que s'utilitza com a referent és el que va tenir lloc l'any 2010 a Granada, en el qual, davant d'un brot de xarampió, la Junta d'Andalusia, després de constatar la falta de col·laboració i fins i tot la negativa d'alguns pares, va decidir habilitar l'auxili de la justícia, cosa que va donar lloc al fet que un jutjat contenciós administratiu autoritzés la vacunació de trenta-cinc nens per controlar el brot.

«Una possibilitat és la vacuna-condició per accedir a un lloc, exercir una feina o viatjar»
Un jutge de Lleida va obligar la direcció d'una residència a autoritzar la vacunació d'un resident que no volia decidir per si mateix. La direcció havia al·legat que no volia responsabilitzar-se de possibles seqüeles.

«Recomanar la vacuna en lloc de fer-la obligatòria és una tendència a tot el món»
S'han dictat interdiccions judicials similars en altres llocs (Santago de Compostela, Sevilla, Granada, Lago, i en les quals s'ha autoritzat la vacunació de residents en centres geriàtrics que no podien consentir per si mateixos i que tenien familiars o representants que rebotaven la vacunació per diferents motius. No sempre, en tot cas, decisions *ad personam* en el sentit que es necessiten valorar les circumstàncies i la situació mèdica concreta d'aquesta persona i determinar què és el millor per a ella. En aquesta mena de casos, el que es destaca és el valor individual de la vacuna com a mitjà de prevenció davant una malaltia greu com és el coronavirus. Hi ha d'aquesta manera un paral·lelisme amb alguns casos molt puntuals que trobem en el marc de la vacunació infantil, quan els pares difereixen en la seua posició sobre la vacunació –no necessàriament en el context d'una crisi de parella– i els tribunals han d'acabar decidint quina postura beneficia o correu més per a la salut del menor en concret, a la qual cosa han respost a favor de la vacunació.

https://www.segre.com/noticies/lleida/2021/03/28/dret_pot_ajudar_la_campanya_la_vacunacio_129883_11] (*Segre*, 28/03/21)

Altres:

- ["Voluntàries, però imprescindibles" \[](#)
- [/sites/DretAdministratiu/es/voluntaries_pero_imprescindibles_129905_1118.html](#)] (*Segre*, 28/03/21)